Written by - அர்ஜுன் சண்முகம் -
Wednesday, 23 September 2020 00:52 - Last Updated Wednesday, 23 September 2020 01:06

எனக்கு பிடித்த என்
இள அழகு முகம்
முகச்சவரம் செய்ய செய்ய
எனக்கே பிடிக்காமல்
நானாகவும் இல்லாமல்
என் சாயலிலுமில்லாமல்
ஒரே மாதிரி இருக்கும்
ஏழுபேரிலும் அடங்காமல்
எவனோ ஒருவன்
என்னுடலில் கூடுவிட்டு கூடுபாய்ந்ததுபோல் ஒரு
அன்னிய ரேகை
ஓடுவதையறிகிறேன்

எனக்கு பிடித்தார்போல்
தலைசீவிக்கொள்ளவோ
ஸ்டைலாக அதை களைத்து
ரசிக்கவோ முடியவில்லை
முன்புபோல் முடி கருமையில்லை
எரியுண்ட நெருப்பெச்சத்தின்
சாம்பல் நிறமானது
முற்றாக
தொலைந்துகொண்டிருக்கும்
நான்

கண்ணாடியின்
முதுகுத் தோலுறித்து
என் முகம் ஒட்டினேன்
கண்ணாடி தன்
நரைத்த மீசை தாடி என
ஒன்றடுத்து ஒன்றாகத்
தடவித் தழுவி எந்த குறைகளையும்
அவதானிக்காமல் அதை அப்படியே
என்னில் ரசித்துக் கொண்டிருந்தது
தன் இளவயோதிக அழகை
முதன் முறையாக.

□□□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□.

ஒவ்வொருவருக்கும்
அவரவர் இனக்கங்களையொத்து
அந்தந்த முகமாகவே ஒப்பனித்திருக்கிறேன்
என் சிதைக்கு வழியனுப்பவந்திருக்கும்
என் அன்பு முகம்□டிகளின்
கண்களுக்கு
கடைசிவரை
காட்சிப்பிழையாகவே
நானும் என் முகமும்
எரியத்தொடங்கினோம்
என் பெயரைக்கொண்ட
நான் வளர்த்த நாய் மட்டும்
பத்தாசனையுடன்
என் ஆன்மாவையே
வழக்கம்போல இப்போதும்
சுற்றி சுற்றி வந்துகொண்டிருக்கும்
என் திட்டாந்தரத்தை குரைத்தபடி
என் வீட்டில்
ப்ளீஸ்...
யாராவது அதனிடம்
நன்றியைப்பற்றி பேசிவிடாதீர்கள்
அதற்கு அறிவும் வயதும்
ஐந்தே ஐந்துதான்.
□□□□□

□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□

எதையுமே வாய்திறந்தோ
சமிக்ஞையிலோக□ட
கேட்டதாக தெரியவில்லை

கூடி நேர்ந்து
கூடி பயந்து
கூடி நம்பி, கும்பிட்டு
கூடிப் பணிந்து
கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறோம்
எதையும் பெற்றுக் கொண்டதாக
தெரியவில்லை

வணிகத்தின் பீடத்தில்
அமர்த்தப்பட்டு
தான் தொழில்படுத்தும்
தொழிலுக்கு
எப்படி தொழில் பக்தியுடன்
காட்சியளிக்க முடிகிறது ?

அது உன் பிரக்ஞை ஒளிக்கற்றைகளிலிருந்து
பிரதிபலிக்கும்
காட்சிப்பிழையாதலால்,

உன்னை அத்தனை ஆதர்சனமாக
வணங்க முடிகிறது உனக்கு
அவ்வொளி தகிக்கும் வரை
பிறகு
மீண்டுமொருவர்
மீண்டும் சிலர்

உன் அன்பின் பிம்பத்தை வதைத்து
யாரோ செய்யும் சந்தைப்படுத்துதலுக்கு
நீயும் ஒரு நுகர்வுரோகியாகி
குணப்படுத்திக்கொள்ள
ஔடதங்களை நெற்றியில் பூசிக்கொள்கிறாய்

பட்டினியிலிருப்பவர்க்கும்
படிப்பு கிடைக்காதவர்க்கும்
அன்பே சிவம்
அன்பே சிலுவை
அன்பே 65 பிரியாணி
அன்பே பசி
உன் அன்பே ஆதி அமுதசுரபி
என்றுணர்ந்த பின்
கோவில் செல்ல வேண்டாம்
உன் வீட்டு நிலைக்கண்ணாடியிடம்
உன்னை காண்பி
உன் கண்களில்
கடவுள் உணர்வு
களைகட்டியிருப்பது

தெரியும்.

□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□

சகேரமான
உணவுக்குப் பகைளின்
வீ ச்சத்தை சுமந்தபடி கிடக்கும்
குப்பைத் தொட்டியில்
தன் காலை உணவை
முடிந்து வதைத்துவிட்டு
அதை உருட்டியபடி
சாலை வலேயைில்
மும்முரமாகிறாள்
துப்புரவுப்
பணிப்பெண்ணொருத்தி.

சிறுமிகள் மல்லெல மல்லெல
பருவம் முகிழ்வதுபோல
இளமதியம் வகெுவாக
கொழுந்தெரியத்
தொடங்குகிறது

ஆறிப்போன உணவில்
தன் வாத்சல்ய
வதெுவதுெப்பை கிடத்தி
வயெில்
இன்னமும் ச□டா...கவே
வதைத்திருக்கிறது
சிற்றுண்டிப் பொட்டலத்தையும்
அவள் பசிவாதை வயிற்றையும்.

□□□□□
ஆரோக்கியமான காற்றுக்கு
எங்கபேோவது
வனத்தின் சுள்ளியை
அலகில் கவ்விக்கொண்டு
மனிதனில்லா நிலம் தடேுகிறது
ஒரு நீ ர் பறவை.

□□□□
□□□□

ஆண் எனும்
கல்மிஷக் குறியீடுகளைக்
கரதைத்தருளும் நீ ...
என்
தகப்பன் ஸ்தானத்து மகள்.
□□□□□□□

திரு. அல்ல
நான்
திருநிறசை் சலெ்வியனெ
இப்பாலுலகில்
தினமும்
திருப் பரோர்
புரிகிறாள்
திருநங்கை.
.□□□□□□

ஓட்டகைள் விழுந்த
குடைக்குள்
வயெ்யிலபைப்போல
சரியாக
நுழயைத்தரெியவில்லை
மழகைக்கு.
□□□□□

arjunshanmugam6@gmail.com